

Xuarben aurkitutako testuak (II)

Orreaga Ibarra Murillo

Artikulu honetan dakargun lana aurrekoaren jarraipena da eta, gure helburua da Xuarben aurkituriko testu batzuen azterketa burutzea. Horrela, aurrekoan genioen bezala, Erroibarko edo Esteribarko testuak izan daitezkeen batzuk ekartzen ditugu hona.

Horrela genioen aurreko artikuluan:

“Testuak xeheki aztertu ondoren, gure iduriz, gutxienez, bi egile ezberdin daude. Bata Ultzamako sermoiak idatzi zituela, eta bestea, Erroibarkoen egilea. Horrela, Satrustegik (1995) urtean aurkezturiko bat: *Cum intraret Jesus in Domun* izenburuan-rekin datorrena –eta horregatik, ez dugu berriz hemen ekarriko–, eta, beste artikulu batean aztertuko dugun bat, izena duena *Et sic in Sion firmatua...*, egile berberak eginak direla uste dugu eta Erroibarkoak ematen dute. Grafia ikusirik eta beheko oharren bidez, hauxe atzeman baitaiteke”.

Zatiketa hau, honenbestez, grafian oinarriturik egin dugu eta baita idazteko moduan ere. Horrela bada, gure ustetan, sermoi batzuk egile batek egin ditu, alegia, Zarauzko misiolari honek, *Jose de Querezazuk* eta, gainerakoak On Basilio Goñi herriko apaiza zenak eta horiek, Ultzamakoak ditugu.

Hemendik aurrera *Et sic in Sion firmatua* testuari, alegia, hemen dakargunari, 1. Testua deituko diogu, eta Satrusteguik argitaratutakoari (1995) *Cum intraret Jesus in Domun*, 2. testua paratuko diogu. Era berean, adibidearen ondoan parentesi artean agertzen den lehen zenbakia testua zein den adieraziko du, eta bigarrenak zein zati edo pasartea.

Gerta liteke gu oker egotea eta sermoi hauek ez izatea ibar hortakoak. Nolanahi dela ere, ez dut uste ausardia denik testu hauek Erroibarko euskaraz idatzirik dau dela esatea. Anitzetan gertatzen zenez, familiaz edo adiskidantzaz izkribu hauek eskuz esku pasatzen ziren, eta predikari batek baino gehiagok erabil zezaketen leku ezberdinat. Hori gertatzen zen aurreko predikuekin, Xuarbekoak (Ultzama) baziaren ere, horietako bat Larraosoañan (Esteribar) predikatzeko zen. Gisa berean, gertatzen da Goñerrin aurkitutako testuotan, Ondarrak argiki adierazten duenez (cf.

Ondarra 1996: 648-9). Nolanahi dela ere, guk aztertzeari ekingo diegu eta horrela, ezaugarri garrantzitsuenak nabarmenduko ditugu.

Arestian genioenez, gure ustez, Erroibar edo Esteribarko euskararen ezaugariak islatzen dituzte testu hauek. Zehatzago esanda, Satrustegik “Euskal testu zaharrak” liburuan Erron aurkitu zituenen testu horien antzekoak dira hauek (ik. Ibarra 1997), edo behintzat ezaugarri asko amankomunean dituzte batzuek eta bestek.

Lan honetan ezaugarri nabarmenenak islatuko ditugu.

0. Grafia

Lehenik esan behar dugu, testua idatzi den bezala transkribatu dela, erakusleak ere ez dira bereizi, nahiz batzuetan elkarturik agertzen diren, adib: *lancebetan*. Ohar pare bat eginen dugu testu hauetako grafiei buruz:

Afrikatuen sailan <tz> soinua ordezkatzenko <c> grafema dugu aditz nominaliziotan eta beste kasu batzuetan: *Apoderacera* (1.1), *galeco* (1.1), *permiticen* (1.2), *aimberce*, *derrotacera* (1.2), *pintacea*, *billacea*, *guardacen* (2.2), *Erioceac* (2.2), *berce bacuc* (2.2).

2. testuan, ordea, <z> grafia dugu soinu afrikari hau ordezkatzenko: *cizaionean*, *cizaiquo* (2.2), *gorpuzaren* (2.2).

Hala ere, 2. Testuan <c> grafemak frikaria ordezkatzen du: *cerengatic* (2.2), *vicia*, *galdu cute* (2.2), *gucia* (2.2). Eta Ts-ren ordez <s> dugu: *eracusi cigu* (1.7), *aberasac* (2.5).

Grafiarekin segituz, <v> erabiltzen da erdal jatorrizko hitzetan eta baita bestelakoetan ere: *festividadeain*, *vagoa*, *favore*, *vacequite* (1.1), *brevequi* (2.1), *gave* (2.2).

Ohikoa denez, testu zaharretan <que> grafema k-ren ordez erabiltzen da: *ceregin*, *daiteque* (2.4), *ezquieroz* (2.3), *dabilaquela* (2.6), *Cofradiquide*, *iteaiqui* (1.9).

Azkenik, gehienetan <h> grafema erabiltzen da erdal maileguetan: *honratu* (1.10), *horrible* (1.4), *heregen* (1.6), *honra* (1.8). <Th> ere ager daiteke: *catholioac* (2.2).

1. Fonetika-fonología

Fonetika-fonología aztertzeari ekingo diogu lehenik:

1.1. Hurbileko bokal asimilazio fenomenorik ez da orokorrean islatzen; gaurko joera bai Ultzaman eta baita Erroibar eta Esteribarren ere oso ugaria da, nahiz erabat sistematikoa ere ez den.

Hona 1. testuko adibide batzuk: *gucia*, *asistenzia*, *soberbia*, *indulgencia*, *guisa*, *informatuac*, *milla*, *becatuac*, *plenaria*, *gauza*, *galdua*, *eta topatua*, *azotatua*, *coronatua eta crucificatua*, *sanduac*, *beren buruac* (1. T) eta hona 2. testukoak: *gorpuzaren* (2.2), *adornua* (2.2), *andia* (2.2), *guciac* (2.2). Bokal erdiaren ondoan ere ez dago fenomeno hau: *garaya* (1.11), *jayac* (1.4, 2.2).

Baina, bistan denez salbuespenak badira: *lizunqueriec*, *sanduec* eta, honezaz gain, modu sistematiikoan *dire* (1. T) agertzen da.

Bokal asimilazio adibide bat hauxe da: *aingiriak* (1.7).

1.2. Goi-nafarreraz ohikoa denez, gaztelaniazko -ón duten maileguek -one bukaera gorde ohi dute: *unionea* (1.10), *pasionequi* (1.10). Era berean, -ción bukaerakoek

gauza bera egiten dute: *intercesionea* (1.2), *aflicionetan* (1.9), *unionea* (1.9), *acionen* (1.10) baina, ez da erabat sistematikoa joera hau, -*zioa* duten bukaerak ere hauek bezain ugari dira: *bisitarioa* (1.7), *protecioaren* (1.2), *revelacioa* (1.5), *Conmemoracioa* (1.5), *salutarioa* (1.6), *bisitacioa* (1.7) baititugu.

1.3. Gaztelaniazko bokalen arteko -n- kontsonantea galtzen da, alegia, *cristiano* > *kristio* da: *Cristioen Armadan* (1.2), *ya castigaceco Cristioen vecatuac* (1.2), *arrituic Cristoac* (1.2).

1.4. Herskarien txandaketei dagokienez, *g/b*-ren arteko txandaketa islatzen da “iragazi” (= irabazi) hitzean, horrela agertzen da sistematikoki: *Cristioec isasoan iragaci duten batallaic celebren gau* (1.2), *eta erioceco orduan iragazten tuztenengatic* (1.11), *iragazi dezake iru indulgencia plenaria* (1.8), *iragazten dute Indulgencia plenaria bat* (1.8). Era berean, -*g*- nagusitzen da *Aguztu* hitzean: *Aguztuko egunaz landara* (2.5). Jakina denez, herskari ahostunak gal daitezke bokalen artean doazenean aditz laburdurak sortuz: *nola naute* (1.10), *cusun gucia* (= ikusi duen guzia) (1.2).

1.5. Ekiadoko euskalkietan eta zaraitzueraz, aezkeraz eta goinafarrera osoan e- ren paragogearen adibideak arruntak dira: *perjudiciale* (1.11), *Oficiale* (1.4), *espirituale* (1.10), *mortale* (2.4), *beniale* (2.3), *señalea* (1.4), *Generalec* (1.4).

1.6. Errotazismoari dagokionez, goi-nafarrera osoan ohikoa denez, -*rtz*- taldea nagusitzen da bi testuotan: *ainberce* (1.11), *borzgarrenac* (1.5), *erraten dudana* (2.7).

1.7. Igurzkarien sailan grafia desberdinak ditugu, ohikoa denez, gisa honetako testuetan. Alde batetik <*s*> grafema, igurzkari sabaikoaren ordezkapena izan daitekeena: *sai / jayac, sarri cire* (1.4), baina lerro berean txandakatze adibideak ditugu eta, *say arrasetan eta jayak* aurkitzen ditugu txandaketan. Gero, bestaldetik, <*j*> era-biltzen da belareen kasuetan, hala nola *Embajada* (1.8), *bentajaik gabe* (1.4), baina, baita euskal jatorrizko hitzekin ere: *jarri cire* (1.4) eta *joateaiquin, jai egunetan, Jangoicoaren* (1.7). Dirudienez, garai horietan ere belare gisa ahoskatuko ziren lexema hauek. Gaur, ordea, *joan* belare bezala ahoskatzen da Erroibarren, baina *jarri ez*, igurzkari sabaikoa da. Baina, <*x*> grafema ere erabiltzen da: *exeritacen dugu* (1.8), *exemplo* (1.11). Azkenik, soinu belarea ordezkatzeako <*g*> grafema ager daiteke: *protigentua, peregiceco* (1.7).

1.8. Herskari + herskari taldeak. Jakina denez, euskaldunek bi herskari elkarren jarraian ahoskatzen dutenenan, *kt* taldea esaterako, soiltzeko joera izaten dute, eta koda posizioan desagertu ohi da. Horrelakoak dira idatzitako adibide hauek ere: *protecioaren azpian* (1.2), *bitoria* (1.4), *culto perfetu bat* (1.7), *zure acionen desonestidadea* (1.10), *intercesionea* (1.3).

1.9. Sinkopa egiteko joera, jakina denez, goinafarrera osoan gertatzen da, horrela ditugu *orbat* (1.8), *verla* (1.4), *batre* (1.4) adibideak. Goinafarreraz ohikoa den joera islatzen da hemen ere, baina, esan behar da egun bizirik irauten badu ere bilakabide hau ez dela hitz hauetan guztietan betetzen, *batre* erabiltzen da, baina **verla* eta **orbat* ez.

1.10. Palatalizazioa. *I*-ren ondorengo palatalizazioa gertatzen da batzuetan: *egun milla* (1.6), *illie* (1.2), *billatu* (2.2). Baina, palatalizaziorik gabeko adibideak badira: *serbilac* (2.4), *milagrosoa* (1.4), *ilundu* (1.4), *zuecila* (1.4), *Martirilogioac* (1.5), *ilen, Izo-*

zilan (1.8). Gaur egun Erroibarko ohiko forma *mile* da, *esker mile* erraten da. Testu honetan, ordea, forma sabaikaria agertzen da.

Era berean, gaztelaniatiko maileguek gordetzen dute forma sabaikariak: *orgulloz* (1.1), *batalla* (1.2), *Lastallain* (1.5), *Artilleria* (1.4).

1.11. Azkenik aipatu behar da Erroibarko gaurko hizkeran suertatzen diren metatesiak aditz nagusia eta laguntzailea elakrtzerakoan, esaterako, -teunte gisakoak, ez dira testu hauetan islatzen. Horrela, *Autore guienec erraten dute* (1.3) forma osotuak ateratzen zaizkigu.

2. Izen morfologia

Deklinabide kasuak aztertuko ditugu lehenik:

2.1. Kasu ergatiboaren pluralean, *-ek* dugu kasu gehienetan:

Cristioec isasoan iragaci duten batallaic celebren gau (1.2); *vear aituko dituela, ainberce anima justoe*, eta *sanduec* (1.10); *Cristioec isasoan iragaci duten; Cofradiquide asistitu eztezaquetenec*, naiz *Turcoec sumatuic ere* (1.9); *Turcoec orgulloz veteric Cristioen contra egunero conseguicen cituzten vitoriequi* (1.2); ya *Turcoec zeucatela Cristiandade gucia* (1.2); *Ain conceptu vagoa ceuncate turcoec* (1.3); *ortan Cristioec Turcoen contra alcanzatu zuten Bitoria. Gure Generalec il zute Generala* (1.4), *Autore guienec erraten dute* (1.3), *Oguei eta amar milla Turcoec galdu cituzte biciac* (1.4)

Baina, salbuespen kasuren bat ere badago, eta hauetan, *-ak* dugu: *Arrituic Cristioac, consideratu zute* (1.2).

Gaur egun, Eerrobarren eta Esteribarren, nahiz eta joera hauxe bera den, txandaketa adibideak ugariagoak direla esango genuke.

2.2. Gaur egun, genitibo singularrean *-ain* bukaera nagusitzen da Erroibarko eta Esteribarko eremuetan, ohikoa denez. Esan bezala, hau da eremu honetako bereizgarria, hain zuzen ere ezaugarririk honetan aldentzen da Ultzamako gainerako testuetatik. Testu hauetan joera hauxe betetzen da: *Aita sanduain Generalac* (1.1), *amain intercesiones* (1.3), *capillain bisitacera* (1.8), *artilleria* que *guciad* (1.4), *poderosoain mediodz* (1.1), *Maria Stmaindaco* (1.8), *cristiandadeain galceco* (1.1), *festividadeain motivoa* (1.1) *JesuCristoain oñetan imploracen* (1.4), *Ama santissimain intercesiones* (1.4), *cein baita Cristiandadeain, eta mundu guciain Capitala edo burua* (1.1).

Baina, bi testuotan badira genitiboaren forma osoa erakusten dituzten kasu bakan batzuk: *protecioaren azpian* (1.2), *amparoaren azpian* (1.2), *Jangoicoaren Ama Santissima* (1.6) *Jangoicoaren Amaingana* (1.9). Era berean, guk deituriko 2. testuan forma osotuak aurkitzen ditugu: *gorpuzarequin eta arimarequin* (2.1), *misearen neurria* (2.1), *gorpuzaren sustentua* (2.2.), *Jangoicoaren gracia* (2.2), *Jangoicoaren Leguesco* (2.3).

Erroibarko lehen aztertutako beste testuetan (Ibarra 1997: 273), ordea, forma osotuak eta *-ain-ez* bukaurikoak genituen, hauek bezelaxe. Arrazoi hauek direla eta, testu hauek hemengotzat jotzen ditugu, nahiz, bistan denez, forma laburtu hauek ez diren beti islatzen idatzitako formetan.

Hain zuzen ere ezaugarririk honek markatzen du diferentzia goi-nafarrerazko bi hizkera hauen artean, alegia, Ultzamakoetan eta Erroibarkoen artean. Horrela, ultzameraz idatzitako bi dotrinenetan ez zen bukaera hau erabiltzen genitiboarendako,

hauen ordez, *-aren > an eta en > n* bilakabidea suertatzen zen eta, *Evan umeac, humian limbuia* eta antzekoak nagusitzen ziren (cf. Ibarra 1992: 928).

Berebat gertatzen da Xuarbekoak diren gainerako testuekin, horietan ez dago, ez genitiboan, ezta soziatiboan ere *-aikin, -ain* bukaerarik (Ik. Ibarra 1999: 90, 91).

2.3. Soziatibo singularrean, gaur egungo erabilerari jarraikiz, *-aiki* morfema nagusitzen da 1. testuan: *munduaiqui eta araguiaqui* (1.10), *onequi, iteaiqui* (1.8), *bisitaceaiqui* (1.8), *comeraceaiqui* (1.8). Argi bereizten da pluraletik, *-aiki* dagoelako singularrean eta *-eki* pluralean: *Demonioaiqui eta araguiaqui eta cere pasionequi* (1.10).

Gainerakoak *-ki*-rekin osatzen dira: *Gloria andiaiqui* (1.7), *contentu andiaiqui* (1.4). *Ceruetara animaiqui, ceñetan bioza joateaiqui* (1.7), *eta emateaiqui* (1.7), *confesaceaiqui eta comececeaiqui* (1.8), *vitoria continuequi* (1.2), *vitoriequi* (1.1), *pensamentuaiqui* (1.2), *Ceruco asistenciaiqui, esfuerzo andiqui* (1.3).

Erroko beste testu zaharretan ere *-ki* morfema nagusitzen da, hala ere, testu hauetan, behin *-kin* formaren kasu bakan bat eriden dugu: *Armada guciac arequin* (1.2).

2.4. Partitiboan *-ric* morfema da erabiltzen dena, eta, kasu batean, *gabe-ri* erantsita *-tarik* forma agertzen da: *sartu gabetaric cofradia santu ontan* (1.10), *eta casic batre bentajaic gabe* (1.4). Honezaz gain, morfema hau erabiltzen da superlatiboa egiteko: *proguric andiena* (1.6).

2.5. Destinatiboan *-dako* da ohiko morfema: *Maria Santissimaindaco* (1.8), *arima-rendaco Jaiac* (2.2). *-Tako* ere dugu, baina, destinatibo funtzioarekin agertzen da: *bel-dur naiz burlataco artu dituciela* (2.7).

Datiboan, *-ri* agertzen da *bat* edo *zuek-i* lagunduz: *pintore bateri* (2.1), *zueri escatuko diciela* (2.6).

2.6. Kasu instrumentalean bi grafiak agertzen dira txandaketan; alde batetik kontsonante apikaria, gaur erabiltzen dena, eta bestaldetik, kasu bakar batean *< z >* aurkitu dugu.

Eta jabetu cire egun eta oguei eta amar uncis (1.4), *terrores veteic* (1.2), *plazas* (1.2), *gucias* (1.2), *Italia gucias jabecoco* (1.2), *Turcoac Belgradoco plazas 1522 Rodaco Isaso costas* (1.2), *Maria amain intercesiones* (1.2).

Landara posposizioarekin instrumentalak erabiltzen da: *Jangoicoas landara* (1.3), *Jesucristos landara* (1.9), *Aguztuco egunaz landara* (2.5). Ohar bedi, bidenabar posposizio hau ez dela gaurko hizketa arruntean erabiltzen.

2.7. Lekuzko kasuetan, inesiboan, bizidunetan *baitan* erabili ordez *bayetan* agertzen da idatzirik: *jaquitea maria Smainen bayetan* (1.9). Kasu ablatiboan bizidunekin denean *-ganik* morfema erabiltzen da: *errecevitu zuten vandera Aita sanduainganic* (1.4), eta adlatiboan ere *-gana*: *Obispo Jaunarengana* (2.4).

Bestaldetik, orain adberbioarekin doanean, *-danik* morfema nagusitzen da: *oray-danic* (1.11). Ablatiboa erabiltzen da bi elementuren arteko ezberdintasuna markatzeko: *bata berceainganic* (1.4). Azkenik, *-taik* da pluralean agertzen den forma: *nere christio fielac asten zaratela oñetaic* (2.2.).

2.8. Erakusleak diren bezainbatean, Erroibarren eta Esteribarren gaurko erakusleek g- protetikoa eramateko joera dute. Hartaz, 1. testuan *gau, gori...* izanen ditugu maizenik, nahiz joera hau txandaketa betetzen den egungo burutzapenetan bezala: *batallaic celebren gau* (1.2), *perjudiciale goyec* (1.10), *misericordiosa gau* (1.10), *Reyna Soberana gonec* (1.11), *sandu gau* (1.9), *misericordia gau* (1.6), *circustancia gonec* (1.4), *Bitoria gau cela medio* (1.4). *Reyna Soberana gonendaro* (1.5), *admirable gonen fructua* (1.4). *Cofradia sandu gonen pribilegioric* (1.10). 2. Testuan g- gabeko adibideak daude: *mundu ontan* (2.7), *mundu ontaco vicia* (2.2), *Criazaleau* (2.1).

Esan bezala, salbuespenak ere ugari dira, bereziki lehen graduiko erakusleekin: *sandu onen eta cofradia onen* (1.6), *izan eder onen bisitaiqui* (1.9), *onen Imagina* (1.4), *AmaSma onen protegimentu* (1.5).

Xuarben aurkitutako beste testuetan, ordea, txandaketa zegoen, alegia, g->ø bilakabidea hasia zegoen. Gaurko hizketan ere txandakatza ugaria da, baina, nolana hi del a ere, bereziki izenorde hauetan ikusten da testu hauen jatorria, alegia, ultzameratik aldentzen dituzten ezaugarriak erakusten dituzte honakook. Izan ere, Ultzaman ez da horrelakorik gertatzen eta gaur egun ez dago erakusle protetikorik. Honenbestez, bi aukera daude: edo lehenago hedatua zegoen honeraino fenomeno hau, edo hau da Ultzamakoak ez direlako froga arginetariko bat.

Bestaldetik, *eber* (1.4. 1.10) erakusle plurala agertzen zaigu behin baino gehiagotan; hain zuzen ere, hauxe da egun erabiltzen den forma.

Zerhait izenordaina determinatzaile gisa erabiltzen da izen bati lagunduz. Goinafarrera ipar zein hegoaldean ohikoa denez, *zerhait* izenaren aurretik ager daiteke: *Cerbait necesidade* (2.4).

Izenordain indartuen sailan, pluraleko 1. pertsonaren *gueren* fotma da, Xuarbeko beste testuetan bezala: *sacramentaturic arquicen den gueren Criazaleau* (2.1), *edo pintacea gueren arimac* (2.2), *billacea gueren izerdie* (2.2).

3. pertsonako izenordaina *arren* da, goinafarrera gehienean bezala: *ya peleaceco JesuCristo in oñetan imploracen,edo escacen arren asistencia, oray arren poderea Ceruan* izanen da chiquiagocoa? (1.9), *gutaz arren asistencia eta misericordia* (1.10).

Azter ditzagun beste posposizio batzuk: *artio* posposizio ohikoa da goinafarrera osoan: *oray artio* (1.10). Era berean, *bizkitartean* forma dugu: *Vizquitartean zueri bi Armada bat berceatingana urbildus* (1.4). Aipa dezagun azkenik, eremu honetako egungo forma *biztortioan* dela.

2.10. Konparatiboa egiteko, goi-nafarrera osoan ohikoa denez, -ago morfemari genitiboaren -ko morfema eransten zaio: *ferbore andiagocoaiqui* (1.4), *lazquiz chiquiagocoa* (1.2), *agradableagocoric* (1.7).

2.11. *Lazki* adizlagunak graduatzaila funtzioa du: *Ce lazquiz chiquiagocoa Cristioen Armada* (1.2). Goi-nafarreraz ohikoa denez, *arras eta anitz* ere, oso-ren kideak dira: *guelditu zire arras admiraturic* (1.3), eta *anitz* ere, izenaren aurretik jar daiteke: *aniz becatari* (1.6), *aniz indulgencia plenaria eta particulare*, *aniz erosarioa* (1.8), *aniz christiog esperimentatu dituten castigo visibleac* (2.7).

Nihor tankerako adberbioek ekialdeko, goinafarrerazko eta iparraldeko hizkerekin lotzen gaituzte. Guk testu hauetan sail honetakoak aurkitu ditugu: *niolat, nioiz:* eta *ezuquete esperatu niolat ere* (1.2), *nioizez* (2.2).

3. Aditz morfología

Aditzarekin hasiko gara oraingoan:

3.1. Nor-nori aditzean *-ko-* morfema agertzen da: *joan cizacolaic* (1.8), *asi cizai-cote* (1.4), *ceren aparecitu cizaicon* (1.6). Jakina denez, goinafarrera hegoaldekoan ohikoak dira *zekio* motako aditzak Nor-Nori aditz-laguntzaileetan. Egun, honelakoak aurki daitezke Iragin eta Erroibarrren, horrela, *gustatzen zekio* esaten da usuennik; idatzitako beste hauek, ordea, *-tza-* erroa dute eta baita datiboaren *-ko-* morfema ere.

3.2. Jakina denez, goinafarreraz eta aezkerazko iraganaldiko aditzek badute joera azkeneko *-n-a* galtzeko. Horrela baditugu adibide batzuk: *izan ce* (1.1), *sinistatu zue* (1.5), *jarri cire* (1.4), *ceucate* (1.1), *cemate* (1.4) baina *-n-dunak* ere baditugu: *egon cen*. Dena den, gaur hain ohikoak den joera ez zen erabat betetzen lehenago. Aldiz, Erroko *•* testu zaharretan ez zen galera hori hain modu sistematikoan gertatzen, gure ustez, urte hauetan nabarmendu den joera izan da hau. Baina gerta daiteke, eta ziurrenik hori izango da, idazlearen arabera gertatzea, eta idazle batzuek islatzea eta beste batzuek ez, gaurko hiztunekin gertatzen den bezala.

Bide batez azal dezagun morfema honen hedapena: goinafarrera gehienean *-n* aurkitzen dugu ia salbuespenik gabe Gulibarren, Txulapainen, Ezkabarten, Odieta, Olaibarren, Anuen eta iparreko Esteribarko hizkeretan. *-n-rik* gabeak dira Esteribarko alderdi bat eta Erroibar, Artzibarren ere *-n-rik* gabeko adizkiak erabiltzen ziren, Aezkoan bezala.

Bestaldetik, morfema hau gabeko adizkiak ditugu Gesalatzen, Oltzan, Itzarbeibarren eta Eguesibarko hizkeretan.

3.3. Nork-nori-nor sistemaren bada ezaugarri bat Erroibarko testuetan gertatzen dena, alegia, *-ako*, *-akote-* ezaugarria. Hau dela eta, egun *dako*, *dakote*, *neko* bezalako adizkiak entzuten ahal ditugu. Gaurko hizketan ezaugarri hori gertatzen da, baina, Erroko XIX. mendeko beste testuetan ez dago gisa honetako adibiderik. Horrela, itxura guztien arabera, azken honetan suertatu den berrikuntza baten aurrean gaude gu. Izan ere iragan mendeko azken urteetan ez da horrelakorik gertatu. Gauza bera ikus genezakeen Erron aurkituriko testuetan. Horietan ere (ik. Ibarra 1997: 276) *-io-iote-* formak nagusitzen dira. Hona aurkituriko adibideak: *acabacen diotenean* (2.2), *zor diogun* (1.7), *obedecitu cio* (1.6), *erran cio* (1.6), *ecarcen diogula* (1.8), *eman cion* (1.7), *memoriara ecarcen diogula* (1.8), *incion bisita* (1.9), *escacen diotela* (1.8).

Bestaldetik, nor-nork sistemaren adizki bakarra agertu zaigu: *manacen gaitu* (2.3). Jakina denez, egungo hizketan ez da nork-nor adizkirik erabiltzen, *dut*, *tut*, *dute*, *tuzte* eta horiek izan ezik; baina bi mende lehenago oraindik bizirik zeuden.

Azkenik, aipatu behar da “haiei” nori denean, *-ote-* morfema nagusitzen dela, goi-nafarreraz ohikoak denez: *explicatu niote* (2.1), *suceditu zaioten* (2.1), *guertacen zaiotel* (1.2).

3.4. Eta adizki morfemekin segituz, zuek izenordainaren morfema *-zie* da 2. testuan: *uste ducie*, *erraten ducie* (2.5), *considera zacie* (1.5), *trabajaron tucie* (2.6), *icusten tucien* (2.6), *escatuco dituciela* (2.7), *adi zacie* (2.7), *escatuco diciela* (2.6), eta *baldin ezpaditucie* (2.7). Jakina denez, hau da Erroibarko, Esteribarko, eta goi-nafarrera hegoaldekoan.

dekoaren beste lekuetako aditzen ezaugarri argia. Hala ere, 1. testuan ez dugu bukaera hau eriden.

3.5. Aditz partizipioetan, ekiäldeko aditzek erabiltzen duten aditz oinaren erabilera nagusitzen da: *admiti ezagula oray* (1.10), *Nola naute ampara deizan bician* (1.10), *adizacie siquiera nola quexa* (2.7), *adi bezate* (2.4).

Aginterazko formetan ere aditz erroa eta subjuntibo adizkia erabiltzen da, egun erabilera hau anitz murriztu bada ere: *Nola naute ampara deizan bician* (1.10).

3.6. Nork aditz sistemaren pluralean *t-* bustigabea dugu: *tuztenengatic* (1.11), *ofre-citen tioten oracioac* (1.10). Nork-nori-nor sisteman, ordea, *-it-* dugu: *eman ditigun cui-dado guciac* (2.2.), *galdu citioten* (1.4).

3.7. Aditz errejimenari buruz ohar bat eginen dugu. Nor motako laguntzailea aukeratzen du “trabajatu” aditzak: *trabajatu zate* (2.6), *trabajatu zaraten* (2.6), *Jaietan trabajatu direnen contra* (2.7).

3.8. Ahaleran, aditzei ustezko kutsua eta posibilitatea ematen dion *-ke* morfema ohikoa da haran hauetan. Gaur egun iparraldean gordetzen da bereziki: *eta ezquete esperatu niolat ere Vitoria* (1.2), *Mandazaien oficioarequin bizi direnac dabilaquela* (2.6).

3.9. Aditz sintetikoei dagokienez, zehaztu behar da *eraman* aditzaren forma sintetikoa behin agertzen dela eta *-ra-* artizkirk gabekoa dela, nahiz egungo hizkeran forma sintetiko hauek ez diren ia-ia erabiltzen. Bistan da lehenago ohikoagoak zirela hauek: *Imagina cemate unci gucietan* (1.4).

Joan aditzaren 3. pertsonari dagokion lehen aldia *-n* gabekoa da eta *-i* bukaera-duna: *zueci, baiceci peleaceria* (1.4). Egun ere horrelakoak dira 3. graduoko singular nahiz pluraleko formak: *zazi* da singularrekoa. *Eduki* aditzaren singularreko forma *-i-n* bukatzen da: *señalaturic dauzqui* (2.2).

3.10. Azkenik, erlatibozko morfema den *-(e)n* lotzen zaionean 1. pertsonako den *-t* aditz laguntzaileari *dudala, dudan* eta antzeko formak ematen ditu: *erran dudan bezala* (2.6), *frutu guti ateraco dudala* (2.7), *nic erraten ditudan gauzac* (2.7). Egun, ordea, (dut + n) elkarketak beste gisako bukaerak eman ditu: *in duten, erran dutela...*

4. Sintaxia

4.1. Ekiäldeko eta iparraldeko euskalkietan ohikoa denez, osagarri zuzena genitiboan agertzen da *-t(z)en* eta *-t(z)era* nominalizazioekin: *edo matanza horrible baten iten* (1.4), *capillain bisitacera, cristiaindadeain galceco* (1.1) Eroko testuetan (cf. Ibarra 1997) txandaketa kasuren bat topa zitekeen, eta gaurko hizketan ere joera honi eussten zaio, nahiz erabat sistematikoa ez den.

4.2. *Utxi* aditzarekin goinafarreraz gertatzen den *-tzera* nominalizazioa agertzen da *-t(z)en-en* lekuaren: *ez bat herere escapatzera uxtero* (1.4), *ilcera uzten cituztela* (1.4).

4.3. Erlatibozko perpausak gaurko Erroibarko, goi-nafarreraz, eta Aezkoako hizkeretan eta idatzitako testuetan bezala, *-en + izena* egituraz osatzen dira: *ainberce aldiz errepicacen dugun Aita gurea* (1.7).

Baina, moduhonezaz gain, izenek mugatzalea hartzeko aukera dute, goinafarreraz eta aezkeraz bezala: *eta ematiaiqui Maria Smari obsequio eta tributo zor dioguna obligacen dugu* (1.7), *Cofradiquide asistitu eztezaquetenec capillain bisitacera* (1.8).

Zein baita egitura ere agertzen zaigu: eta veren armac plantaceco Errromaco Elizain gañean, cein baita Cristiandadeain, eta mundu guiaín Capitala edo burua (1.1); eta erran ciò, Ainguiruairi salutacioa, cein baita Ave Maria, izan celaic guizonain salbaceco principioa vezala (1.6).

Ceñetan ...bait egitura ere agertzen da: ceñetan entendimentuac gueiago trabajatu bear baiatu (2.3).

4.5. Kontzesiboak. Esaldi mota hauetan nahiz + aditz partizipioaren egitura jokatugabea erabiltzen da: *Naiz gue ez mereziric ere* (1.10), *Naiz turcoec sumaturic ere* (1.9), *Naiz infielac etorric ere* (1.9).

4.6. Esaldi kontsekutiboetan *hain....ezi...bait* egitura, goinarrera osoan nagusitzen dena, gailen da hemen ere.

Ain conceptu vagoa ceucate Turcoec Cristione Armadas eci beñeri ezpaizute pensacen (1.4); Ain su losagarria in zute bi aldetaic, eci dembora lucean ilundu baizute. (1. 4); Aitam-Sandues ainberce indulgencia eta pribilegioe qui, eci... (1.6); Ain dicha andiai qui guibeletic ematen, eci Artilleriaian que guiciac ematen baizue cara, cara. (1. 4), faltatu ce ain gende guti, eci mundu guicic ezautu baizue claroqui Ceruco asistencia (1.4); eta ain firme qui sinistatu zue Maria Amain devocioain efetua izan cela, eci fundatu vaizue (1.5). Gaurregun eremu hauetan eginiko azterketan ez da inoiz horrelako egiturarik eriden.

4.7. Denborazko esaldietan *-larik* morfema nagusitzen da bestean aldean: *urbil du cirelaic* (1.4); *egun batez cegolaic* (1.6); *izan celaic* (1.6); *visitatu zuelaic* (1.7); *joan ciza-colaic* (1.8); *cegolaic irritatuic* (1.10); *informatuac izan cirelaic* (1.3).

Halarik ere, *-nean* morfemaz eraikitakoak behin baino gehiagotan agertzen zaizkigu: *asten denean indulgencia bat, Domine fabilia asten denean, mundu ontan vicitu cenean* (1.9), *Obispo Jaunac ematen duenean licencia* (2.4), *errico Apez gaunac icusten duenean* (2.4). Egia da *-larik* hau izaten dela ugariena Erroko gainerako testuetan, baina, honekin txandaketan dudarik gabe.

4.8. Kausazko esaldietan “*zergatik*” erabiltzen da kasu batzuetan: *cergatic eztugu esperatu vear* (1.10), *cembat aldiz trabajatu zarate cerengatic berceac icustentucien trabajacen* (1.6). *Bait-ekin* osaturikoak ere ugari dira: *cein baita Ave Maria* (1.6), *eci ya consideracen baita salbaceco, cein baita Cristiandadeain, eta mundu guiaín Capitala edo burua* (1.1). Hauxe da, dudarik gabe, kausazko esaldiak egiteko gehien erabiltzen den modua gaur egun.

4.9. Esaldi explikatiboetan, *nola..* hasiera dutenak ere badira: *Ainverce dembortan acostumbraturic veti Turcoac garaicera eta derrotacera Cristioac nola vaicire gueago tropetan* (1. 3),

Lexikoa

Lexiko alorrean –nahiz oso aberatsa ez den– eliza eta fedezko gaiez aritzen baitira testu hauetan, nabarmen daitezke inguru honetako item batzuk. Hona batzuk: *estrabile, ezgutiaigo, Lastailla, guibeletic, andic, aleina, dembo, vizquitartean*. Erdarazko esapide batzuk ere tartekatzen dira, dudarik gabe: *por cierto, antes bien*. Eta zenbaitean, erdarak euskarazko itz jatorra ordezkatzen du: *trabajatu daitecuen, trabajacea gehiago* (2.4), *necesidade* (2.4), *aborrecientuela* (2.7), *ofendicen* (2.6), *logratu* (2.6), *castigo visibleac* (2.6).

Nabarmendu behar da hilabeteen izenak euskaraz ematen direla, egungo hiztunek erdiak ahantzi badute ere: *Lastaila* (1.2), *Izozilan* (1.8), *Aguztua* (2.5). Badira testu hauetan, nola ez, orain ia-ia desagertu diren hitzak, izena eman dioten lanek ez direlako jada eremu hauetan egiten: *Yquitetan* (igitaiarekin), *Elzietan* (eultzietan) eta *Mendiman* (ardantzea biltzeko lanetan) (2.5).

Zenbatzailetan, *bida* eta *bide* erabiltzen dira: *eta ebetan bida Generalain Semeac* (1.4), *guciac reducicen dire bidatara* (2.2). Gaur egun, ordea, ohikoa da *bide* entzutea.

Ondorio gisa eta hitz bitan laburbiltzeko, honako hauek dira Xuarbeko gainera-ko testuetatik ezberdintzen diren ezaugarriak:

- *zie* morfema agertzen da 2. testuan, Xuarbekotzat jotzen ditugunetan, ordea, ez.
- Erakusleen forma protetikoak.
- Iraganaldeko *n*-ren galera dugu kasu batzueta.
- *ain* morfema genitibo singularrean eta *-aikin* genitibo pluralean.

Baina, hiru besterik ez dira Erroibar eta Esteribarko ezaugarriak: iraganaldiko *n*-ren galera, erakusleen forma protetikoak eta *-ain*, *-aikin* morfemak. Gainerako ezaugariak, gehiago ala gutxiago, goinafarrera osoan betetzen baitira.

Hauetz landara, badira ezaugarri batzuk *Cum intraret Jesus in Domum* agertzen direnak, eta 1. testuan ez daudenak, esaterako, *dirade* adizkia agertzen da 2. testuan: *herce trabaju bazuc dirade* (2.3), *oficio gueienac diraden bezala* (2.3), *ebec extirade lizito Jaietan trabajacen badire* (2.3). *Dirade* adizkia, *dire*-rekin txandakatzen da 2. testuan, 1. testuan, ordea ez dago horrelakorik.

Banaketa hau ikusi ondoren, gerta liteke ezaugarri hauek, –alegia *-n* gabeko alda-erak, *gau*, *gori* forma protetikoak eta *-aikin*, *-ain* morfemak – lehenago Ultzamara hedatuak izana, eta honenbestez, testu guztiak hangoak izatea. Bainan, ez dugu uste posibilitate hau bidezkoa denik, eta frogatzen dugu Xuarbeko guk azterturiko testuak, horietan ez da inoiz horrelako ezaugarririk ageri, alegia, ez dago *-ain*, *-aikin*, *gau*, *goi* eta *-n*-ren desagertzzerik. Gainera, euskaran erakusleek hitz hasieran daran-ten herskari ahostuna, ezaguna denez, Nafarroako Ekialdera hedatzen da eta ez Mendebaldera: Esteribar, Erroibar eta Aezkoa ibarretan bederen bizirik dago egun, eta iraganean Artzibarren, Urraulgoitin eta Longidan ere bai. (ik. Camino 2000: 54).

Honengatik guztiarengatik, testu hauek hemengotzat jotzen ditugu, nahiz eta hasieran genioenez, zehazki ez dakigun nongoak diren.

1. Testua

Et sic in Sion firmatua sum et in civitate sanctificata similiter regnietan, et in Jerusalem potestas mea. Sap 24.

Ain conceptu vagoa ceuncate turcoec Cristioen Armandan eci, veñeri ezpaizute pensacen 1. Ala nola egunoro albaicara errecibicen favore, eta beneficio berriac maria Stmainganic, guisa verean gure eliza Ama sanduac dauca cuidado andia guri manifestaceas guc zor diogun reconocimentua paracentuela ontaco solemnidade verriac; eta festividade evezqui pretendicen du animacea, eta aumentacea egun oro fielen devocio tiernoa. Egungo festividadeain motivoa, edo ocasioa izan ce Cristiandadeac errecibitu duen favore señalatuetac bat Maria Amain intercesione poderosoain medioz, denvora artan, ceñetan Turcoec orgulloz veteric Cristioen contra egunoro conseguicen cituzten vitoriequi, prometicen zute ezgutia go baicic

apoderacea Europa guciaz, cristiandeain galceco, eta veren armac plantaceco Errromako Elizain gañean, cein baita Cristiandadeain, eta mundu guiaian Capitala edo burua.

2. Egun urte baño zue ya Turcoec zeucatela Cristiandade gucia terrores zeteic, Jangoico-ac permiticen cituen vitoria continuaqui; ya castigaceco Cristioen zecatuac eta ya bisteko ayen viocean erdi illic cegon fedea. 1521. urtean apoderatu cire Turcoac Belgradoko plazas 1522 Rodaco Isaso costas. 1526 sartu cire Ungrian, iragaci zuteneco Moasco zatalla, apoderatu cire Budaco, eta verce zembait plazas. 1571 urtean paratu zute Isasoan pensa daitequen armadaic numeroso eta formidablena Italia gucias javececo pensamentuaiqui Turcoec. Arri-tuic Cristoac, consideratu zute, ayen fortuna cegola batalla baten suerte dudosoa. Ce laz-quiz chiquiagocoa Cristioen Armada, Turcoena vño, eta ezquete esperatu niolat ere Vitoria, vaicic Ceruco asistenciaiqui. Conseguitu zute, vada, Maria amain intercesiones, ceñen protecioaren azpian paratu baizue Armada, edo Tropa gucia Aita Sandu S. Pio V. Cristioec Isasoan iragaci duten batallaic celebren gau izan ce Lastallain zazpigarrena 1571 urtean.

Ain conceptu vagoa ceucale turcoec Cristioen Armadan eci, veñeri ezpaizute pensacen atrexituco cirela presentacera pelean. Vacequite Turcoec ciertoqui Cristioen uncién numeroa vña bacequite cecila peleacera Maria Sman amparoain azpian, ceñetan, Jangoicoas landara baiceuate paratuic veren confianza gucia; eta argatic guelditu zire arras admiraturic, informatuac izan cirelaic, Cristoien armadac iragaci zuela ya Cefaloniaco Isla. Ainverce dembo artan acostumbraturic zeti Turcoac garaicera eta Cristioac nolazaicire gueago tropetan, eta Uncietan sarri cire moguimentuan beren ustes inguraceco, eta ez bat berere escapatze-ra uzteco. Apenas aguertu ceneco Turcoen armada Cristioen armada manacen zuten bi General principales Dn. Juan de Austria eta Marco Antonio Colona Aita Sanduain Generalac esfuerzo andiqui goraturic boza invocatu zute Maria Amain intercesionea.

Urbildu cirelaic vi Armadac eman zute peleaceco señalea, eta goratu zite vi Generalec Napolesen errecevitu zuten vandera Aita sanduaininganic. Apenas descubritu zuteneco Jesu-Cristo Crucificatuain Imagena bordatuic regona Aita Sanduain banderan, zirla salutatu zue Armada guciac arequin, eta contentu andiaiqui, eta señalea in ondoan oracio iteco, Oficiale eta soldado guciec zelauricatuic adoratu zute Jesucristo Crucificatuain Imagena: cierto-qui gauza admirablea eta tiernoa icustea Oficialeac eta soldadoac armaturic ya peleaceco JesuCristoin onetan imploracen, edo escacen arren asistencia Infieles garaiocco bere Ama santissimain intercesiones bada onen Imagina cemate unci gucian. Vizquitartean zueci bi Armadac bata berceaingana urbildus Turcoainac aicea bere alde zuela, eta circunstacia gonec losacen, eta sobre saltacen citue Cristioac. Orduan bada, izuli cire ferbore andiagocoaiqui ebek Reyna Soberana gonen gana, ceñen amparoaren azpian baiceci peleacera; eta derrepente aycea izulceaiqui, asi cizaicote ain dicha andiaiqui guibeletic ematen, eci Artilleriain que guciac ematen baizue cara, cara Turcoen Armadain gañera, guciec ezautu zute mudaza derrepete (sic) gau izan cela milagrosoa. Ain su losagarria in zute bi aldetaic, eci dembora lucean ilundu baizute cusun gucia queaiqui. Egon ondoan dembora andian pelean balore andiaiqui bialdetaic, eta casic batre bentajaic gabe, bata berceainganic Cristioec yago confia-tuic Ceruco asistenciain beren balore eta indarrean baño, obserbatu zute Turcoac asicirela flaqueacen, edo Ala? ez ain bortizqui iten, eta zuecila retiratus isaso orta aldera. Redobla-tuic onduan bere confianza eta ardorea gure Generalec ilzute Generala eta apoderatu cire Uncias. Denbora berean manatu ondutic asi cire Turco miserable ayetan estrago, edo matanza horrible baten iten, beren buruac bate resistenciari gabe ilcera uzten cituztela. Oguei eta

amar milla Turcoec galdu cituzte biciac; in cituzte Cristioec vorz milla prisionero, eta ebetan bida Generalain Semeac: eta jabetu cire egun, eta oguei, eta amar uncis, lauetan oguei eta amar vaño galdu citioten edo Isasora botatuz, edo errez; Bitoria gau cela medio libertadean jarri cire oguei mila Cristio eta Cristioen Armadun faltatu ce ain gende guti, eci mundu gucic ezautu baizue claroqui Ceruco asistencia, eta celebratu zue milagro admirablea gau.

5. Aita Sandu S. Pio vorzgarrenac izanzue revelacioa vitoria ontaz Turcoac derrotatuac izan ciren instante verean; eta ain firmequi sinistatu zue Maria Amain devocioain efetua izan cela, eci fundatu vaizue egungo festividade au Ama Virgina Vitoriacain nombraiqu ala erraten digu Erromaco Mariirilogioac iz euequi: *Lastallain zazpigarrenean verean da Ama Virgina Vitoriacain Conmemoracioa, S. Pio vorzgarrenac fundatua, esquerrac emateco egun ortan Cristioec Turcoen contra alcanzatu zuten vitoria gloriosoas Isasoan Maria Amain am paroa cela medio. Empeñaceco ovequiago AmaSma onen protegimentu poderosoa Cristioen favore, valiatu ce Aita Sandu gure Errosario Sanduain devocioios, ain agradablea Reyna Soberana gonendako eta angatic (sic) manatu zuen Ama Virgina Vitoriacain festa izan ceyela denbora berean Ama Virgina Errosariocain solemnidadea.*

6. Errosarioa errezazeco modu admirable au Sto. Domingot, ceren apareciitu cizaicon Maria Sta. predicacen cegon denboran Albigensen heregien contra. Egun batez cegolaic oracio fervoroso batean apareciitu cizaion Ama misericordian gau, eta erran cio, Ainguruairi salutacioa, cein baita Ave Maria, izan celaic guizonain salbaceco principioa vezala, eta motibo principala, eta argatic predicaceaiqui Errosarioain debociao esperimentatuco zutela milagro andiac bere trabajuetan eta bitoria andiac heregen contra izaten cituen disputetan. Obedicitu cio Sto. Domingot eta ala andic alcina predicaceaiqui Jangoicoaren Ama Santissima onen grandeza eta excelenciac, eta Errosario sanduain Merito eta utilidadeac, verla esperimentatu zuen devocio admirable gonek frutua, eta progric andiena izan ce azotatua, coronatua eta crucificatua egun milla herege converticea eta aniz becatari beren bicioac eta costumbre gaistoac uciric penitencia eguiazcora ecarcea. Au izan ce Errosario sandu onen, eta cofradia onen principioa, ain celebratua mundu gucian, eta ain autorizatua Aita Sandu es airverce indulgencia eta privilegioequi, eci ya consideracen baita salbaceco señale dichosotako Ama Virgina Errosarioco Cofradia sandu ontan listatuic edo santuic egotea.

7. Cierroqui cen devocio aurqui daitoque agradableagocori Jangoicoaindako, eta cen oracio eficazagoric Maria St. main protegimentua meregiceko. Errosarioan ainberce aldiz errepeticen dugun Aita gurea eracusi cigu Jesucristoc verac Abe Maria componen da Ainguru Gabrielec, eta Sta. Isabelec pronunciatu cituen izes, Amagirginac (Sic) visitatu zuelaic. Errosario osoa da amaborz Decenario eta amavorz Pater noster; eta guc errezacen duguna solam.te da irugarren zatia. Lenvicico vorz Decenarioac dire Misterio gozosoenac, bigarrenac Dolorosoenac, eta irugarren vorzac Misterio gloriosoenac. Misterio gozosoac dire consideracea Atingriiac Maria Santissimay eman cion Embajada, Ama Birginain bisitacioa Jesucristoain Nacimientua, Niño Jesus galdua, eta topatua Temploan Datorren urtean. Misterio dolorosoac dire consideracea nola Jesucristo egon cen Jetsemanico baracean eta odolesco izerditan, nola izacen azotatua, coronatua eta crucificatua calvarioco oyanean. Misterio gloriosoac dire consideracea nola Jesucristo itla irugarren egunean resucitatu cen eta apareciitu cen bere Ama Stmari, arren Ceruetara igatea, espiritu Santi Jauna mundu ontara etoreca, eta Maria Stmain gloria andiaiqui Ceruetara animaiqui, eta Corpuzaiqui igatea. Misterio evec consideraceaiqui, Errosario da gure Eliza Ama Sanduac dituen oracietaic sandu enetaic

bat, ceñetan bioza joateai qui acondeize qui ematen diogu Jangoico Obnipotenteai Religione-ain culto perfetu bat, eta emateai qui Maria Smari obsequio eta tributo zor dioguna obligacen dugu, bere carguan daiz qui en gracia eta tesoro espirituale guiac bere sierbo fielen galera isurera edo votacera.

8. Da gauza ciertoa ezela gauza agradableagoric Maria Santissimaindaco Ainguiruac eman cion embajada vaño, joan cizacolaic noticia ematera arrec izan vear zuela Jangoicoaren Ama; eta argatic repeticen dugun aldioro Ave Maria exercitacen dugu Ainguiruain emplegua, eta embajada; eta dudaric eztuen gauza da, memoriar ecarcen diogula orduan errecebuitu zuen honra compara eztaita queen ura. Salutacen dugun aldioro Abe Mariai qui. Alano de Rupe Bienaventuratuac dio, erosarioa dela oracio guien erreyna. Regina Omnia orationum. Erosarioan gauza guiac dire misteriosoac, aun egun eta berroguei eta amar Abe Marien numeroa, bida argatic deicen da Ama birginain Salteria. Ezta Ama Birginain Cofradiaic ain celebratuc nola au, probechosoagoic Cristio fielendaco, ez etare autorizatuagoric Eliza Ama sanduanganic. Amabi edo Amiru Aita sanduec indulgencia guien depositarioac dren bezala, bete dute abundancia andia qui Cofradiau indulgencia particularqui edo plenarie qui.

S. Pio V. vere Bula Erroman despachatu zueneain (*sic*) Urriain 17. 1569 urtean concedicen du Indulgencia plenaria bat cofradia ontan sarcen diren Cristiofice guiei; sarcen diren egunetan confesatu ondoan confesacen badire cofradia sandu paratuic dagon elizan, eta erre-zacen vauta erosarioain parte bat escacen diotela dembora berean Jangoico obnipotenteari eliza Ama sanduain baqueaz eta gure fedeain aumentuaz. Clemente VII concedicen du berce indulgencia plenaria bat cofradia sandu ontan sarcen direnei confesaceay qui, eta comecezai qui edocein Elizetan. Bula Salzatoris. Izozitan 13, 1591 urtean. Aita sandu onec verorrec concedicen du bere Bula, De salute gregis asten denean verce indulgencia plenaria bat cofradia ontan sarcen diren guieei, eta ala Confradia Sandu ontan sarcen denac, sarcen den egunean iragazi dezaque iru indulgencia plenaria. Hien lenbicico igandetan confesaceai qui, eta comecezai qui, eta Ama Birgina Errosarioain Capilla bisitaeai qui; eta an eliza Ama Sanduain finez otoiz iteai qui concedicen du Gregorio XIII indulgencia plenaria bat. Bula Pastoris Eterna. Cofradiquide asistitu eztezaquetenec capillain bisitacera, proposituai qui biajan-tec, eta cerbizuan daudenec amaborz Decenarioco Errosario bat iragazten dute Indulgencia plenaria bat Sixto V. conceditua bere Bula Duminefabilia asten denean. Orbat iragazten dire Ama Birginain festibidadetan confesaceai qui; eta comecezai qui aniz indulgencia plenaria eta particular, eta berce aniz errosariora eta procesioan asisticeai qui, ceñen Bulac ezpaitu citacen ez molestaceagatic oyen atencioa, eta indulgencia evec aplica daiz que Purgatorioico animen faboretan, Benedicto XIII declaraturic daucan bezala Urriain 22, 1722 urtean.

9. Ceren vada dagon Cofradia sandu gau ala privilegiatuic, indulgencie qui eta gracie qui, erregueac verac apresuratu dire cofradia ontan sarcera, esta ciudadeic, villaic eta casic erric cofradia sanduan eztuenic. Eta argatic Denvora guietan experimentatu dute cristioec Maria Smair amparoa, eta nola ucico dute esperimentaceco, izanes gueros maria Smair poderea ain andia. Et sic in Sion firmata sum et in Civitate sanctifica similiter, et in Jerusalem potestoy mea. Maria Smac izan bazue ainverce podore vere seme santissimoai qui aun mundu ontan vicitu cenean; bida adelantaci zio bere milagroei principioa emateco destinatuic zeukan dembora solamente representazeai qui falta cena Cananearo vodetan. Solam te in cion visita vacarrai qui vere lengusia Sta. Isabeli conseguicen bazuen S.J. Bautista santificatuic gueldicea, aun jayo vaño len, bere bisitai qui beidecioz betecen duela familia sandu ura

gucia, oray arren poderea Ceruan izanen da chiquiagocoa? ez por cierto. Antes bien Jangoicoaren Amain podore onec icarazten du Infernu gucia: cer consolua Cristio fiel guciendaco, jaquitea maria Smainen bayetan dutela Ama bat maitacen tuena ternuraiqui; protegizale poderosa bat interesacen dena ayen necesidate gucian, bitarteko bat dena ayen consolua andiena, eta Jesucristoz landara, ayen esperanza gucia. Cenbat aldiz eztu experimentatu gure Eliza Ama Sanduac maria Smainen asistencia bere trabajuetan eta aflicionetan. Naiz Infielac etorric ere urbilduaz bezala Cristioen galera, naiz Turcoec sumatuic ere bere indar guciak inazteco Cristiandade gucia, asqui da gure Eliza Ama sanduac recurrí dezan Jangoicoaren Amaingana desiteco, zaticaceko aparatu guciak. Cenbat aldiz eztire sosegatu izan eder onen bisitaiqui, eta presenciaiqui tempestadeac, Aiceac eta goibelac, eta ontaz eraunsiac.

10. Cer consolua ezta izanen Cofradía sandu ontan santuic aurquicen direnendaco jaquitea, erioceco orduan lance terrible artan, ceñetaic seguicen vaita, edo secula gucio descansua, edo trabajua, ainberce milium maria Smain devotoetaic daudela escacen suplicacen, reclamacen fabore andiaiqui gutaz arren asistencia eta misericordia. Ez solam.te erioceco orduan logracen tute Ama Virginia Errosariocoain Cofradíquidec Caridadeain oficio evec, logracen tuzte mundu ontaco trabajo gucian, aflicionetan, eta desgracietan. Ezta Cofradía sandu gonen pribilegioric, eta probechuric chiquieran cofradíquider elcarren ertean duten, naut erran, oracioetan obra onetan duten participacioa, edo unionea. Da prodigiosa maria Smain Debotoen numeroa, cumplicen dueña ainberceo puntualidadeaiqui, nola ferboreaiqui, debocio sandu gau, errezacon dutela egunoro maria Smain errosarioa. Cer consolua ezta listatuic daude-nendaco cofradía ontan, parte izatea cofradíquiden oracioetan, jaquitea, egunoro, ordu oro eta mementuoro dagola Maria Smain Sierbo debotoetaic numero andi bat, afectu andiaiqui suplicacen, admiti ezagula oray, eta gure erioceco orduan: Nunc, et in hora mortis nostru. Naiz guc ez mereziriz ere aituac izatea, nola ucatuco da Ama misericordiosa gau ainberce deboto piado-soen suspiro, clamore, eta ayetara. Aman justo asqui bacire Jangoicoain ira aplacazeco, cegolaic irritatuic, edo asarratuic ain justicia andiaiqui Pentapolisco vorz ciudade andiaien contra, cergatic eztugu esperatu vejar aituko dituela, ainberce anima justoe, eta sanduec egunoro gure vecatore miserablenatic ofreciten tioten oracioac. O Jaun soberanoa, cembalet galcen beren bici gucia pasacen duten oyec sartu gabetaric Cofradía Sandu ontan, pubacen tuztela bere flojeza culpablequi indulgencia, eta socurru espiritualetic beren arimac. Nola naute ampara deizan bician, eta eriocean Ama misericordiasco gonec honratu eta respetatu vejarrean Cofradietan Santus, Errosario sandua errezzatu ilain lemidiko igandetan, Ama santissima onequi iten dire procesiotara asistituz, ezpaute berceic iten lancebetan acenduic bicicea baicic Jangoicoa ofendieca eta ultrajacea. Nola nay izul deizan guizonac bere beguiac eztu ce berceic topatuco baicic becatua, eta maldadea. Erran zanazu, bercela, becatari aien zaudena cer berceic izan da oray artio zure bici gucia, baic (sic) becatzen catea bat, bicioen estrabile bat eta Jangoicoain desobediencia continu bat? Norequi vicitu zara oray artio baicic munduaiqui, Demonioaiqui eta araguaiqui eta cere pasionequi. Eztuzu ebek cerbizatu, eta adoratu?. ongi asqui publicacen dute zure beguien heiraic infame oyec.

Zure pensamentuen torpeza, edo lizunquerie, zure acionen desonestaddea. Ongi asqui publicacen dute zure maldicio infamec, zure murmuracio perjudiciale goyec, zure soberbia, vanidate eta escandaloe? ..

11. Gauza ezequi nola nai dute alcanzatu Maria Smain amparoa, lagunza, eta asistencia. nai vadute, bada, nere fiel maiteac, alcanzatu onen lagunza, vicioac eta vecatiuac bai-

cic, izan gaitecen obedienteac Jangoicoain legue sandura arzagun oraydanic. Maria Smain devocio eta orrequin conseguituco digu Reyna Soberana gonec confesio on baten, eta erioce on baten iteco gracia, eta guero Ceruco Descansua: quam mihi, et vobis cupio.

Alista veitez, listatuic eztaidenac cofradia sandu ontan ez ainherce interesaingatic nola indulgencia (sic) bician, eta erioceo orduan iragazten tuztenengatic.

Zuc ematen duzu exemplo gaisto orrec, jayac ez guardatuz, say arrasetan ez vear den garayan erretiratuz.

Bibliografía

- CAMINO 1997, *Aezkoako euskararen azterketa dialektologikoa*, Nafarroako Gobernua, Hezkuntza eta Kultura Departamentua.
- CAMINO 2000, *Goñerriko hizkera (I) (II)*, 1-108, 1-88, artikulu argitaragabea, ASJU-n argitaratzeko pestatua.
- IBARRA, O.; 1992, “Ultzameraz idatzitako bi dotrinaren edizioa eta azterketa”, *ASJU* XXVI-3, 915-977.
- ; 1995, *Ultzamako hizkera. Inguruko euskalkiekiko harremanak*, Nafarroako Gobernua, Iruñea.
- ; 1997, “Erroko testu argitaragabe bat eta beste batzuen iruzkina”, *FLV* 75, 265-282.
- ; 1999, “Xuarben (Ultzaman) aurkitutako sermoiak”, *Huarte de San Juan* 4, 77-99.
- MITXELENA K.; 1964, *Sobre el pasado de la lengua vasca*, Donostia, Auñamendi, Berrarg. *SHLV*: 1-73.
- ONDARRA, F.; “Juan Martin de Ibero (1729-1783), Izuko parrokoaren testuak (I)”, *ASJU* 1996-2, 645-703.
- SATRUSTEGUI, J.M.; 1995, “Ultzamako euskal testu argitaragabeak”, *FLV* 70, 525-539.
- ZUAZO K.; 1998, *Arabako euskararen lekuak. Ikerketak eta testuak*. Eusko Lege Biltzarra, Euskal Azterlan bilduma.

RESUMEN

Este artículo tiene como objeto sacar a la luz varios sermones recogidos en la parroquia de Xuarbe (Ultzama). En el número anterior se analizaron varios, y en el presente examinamos los restantes, los cuales presentan características semejantes al euskera de Errroibar y Esteribar aunque no sabemos con exactitud quién es su autor y a qué lugar pertenecen. En este artículo se analizan sus características lingüísticas y la evolución desde el punto de vista diacrónico, ya que han transcurrido casi dos siglos desde que fueron escritos.

LABURPENA

Artikulu honen helburua da Xuarben (Ultzaman) aurkitutako sermoi batzuen azterketa egitea. Aurreko atalean aztertu genituen batzuk eta hona bes-

teak hemen. Aztergai ditugun testu hauck Erroibar ala Esteribar inguruko ezaggarriak erakusten dituzte, zehazki nongoak diren ez dakigun arren. Honenbestez, artikulu honetan hizkuntzaren ezaggarriak eta berauen bilakabidea diakroniarekin ikuspuntutik aztertzen dira; izan ere, ia bi mende pasatu dira argitaratu zirenetik.